

«Στη Σωφρονιστική Αποικία» Του Φραντς Κάφκα Χώρος Ιστορικής Μνήμης 1941-1944 - Κοραή 4

Δημήτρης Φοινίτσας

06/03/2009

Και ξαφνικά το 2005 ανακαλύψαμε –ως εκ θαύματος!- τα πρώην κρατητήρια της Γκεστάμπο στην καρδιά της Αθήνας –επί της πολύβουης οδού Κοραή αριθμός 4, δίπλα στο Σινέ Άστυ- εξαιτίας της χοροθεατρικής ομάδας «Λάθος Κίνηση» η οποία επέλεξε να στήσει ένα δρώμενο στον τόπο μαρτυρίου αναρίθμητων συνανθρώπων μας. Όταν οι αιμοδιψείς υπήκοοι του Χίτλερ πείσμωνσαν να κατακτήσουν τον κόσμο, με τον πλέον κατάπτυστο τρόπο, άφησαν ανεξίτηλα τα σημάδια του παραλογισμού τους και σε αυτή την γωνιά της πρωτεύουσας, αναπτύσσοντας σε όλο τους το «μεγαλείο», τους περιβόητους μηχανισμούς καταστολής των Γερμανών του Γ' Ράιχ. Στις μέρες μας, τα ανήλιαγα αυτά μπουντρούμια προσέλκυσαν μόλις πέρσι την προσοχή της εταιρείας Πόλις σημειώνοντας μια μετέωρη παράσταση λόγω της μη αυτό-αναφορικότητας της ιστορίας που βάλθηκε να διηγηθεί σε σχέση με τον ιστορικό χώρο. Τα υπόγεια της φρίκης –έξι μέτρα κάτω απ' την επιφάνεια της γης- σε μια τρίτη επαφή με τους ανθρώπους της τέχνης, αναδύουν φέτος απερίσπαστα την εφιαλτική τους οσμή.

Η νεοσύστατη ομάδα Σημείο Μηδέν σε απόλυτη συνάρτηση με την σπαραξικάρδια ιδιαιτερότητα του χώρου εργάστηκε με ερευνητική διάθεση εις βάθος σε τρία διαφορετικά λεκτικά υλικά παραδίδοντάς μας μια συγκλονιστική δημιουργία, στα όρια της σκηνικής εμπειρίας. Σε δραματοποιημένη μορφή το διήγημα του Κάφκα, «Στη Σωφρονιστική Αποικία» απετέλεσε το πεδίο διερεύνησης της έννοιας «εγκλεισμός» - έξωθεν και έσωθεν- στο αιχμηρό σήμερα για να πλαισιωθεί κειμενικά με αποσπάσματα από το βιβλίο του Κώστα Κάππου «Η επανάσταση που έρχεται» και με μαρτυρίες από κρατούμενους του Γκουαντάναμο. Ο Σάββας Στρούμπος, φέρελπις εκπρόσωπος του Physical Theatre εν Ελλάδι, ανίχνευσε με συλλογικό πνεύμα εργασίας –το τονίζω!- τις μεγάλες θεωρίες των Στανισλάφσκι, Μέγιερχολντ, Μπρεχτ, Γκροτόφσκι

επιμένοντας διεξοδικά στην ερμηνευτική ομοιογένεια των Ρόζα Προδρομού, Μιλτιάδη Φιορέντζη, Αντιγόνη Ρήγα και Νίκο Δροσάκη. Η πρώτη και ο τελευταίος πέρα από την σωματοποιημένη καταβύθισή τους στη συγκεντρωτική μέθοδο πέτυχαν να συγκινήσουν ως αντίλαλοι φωνών και ψυχών των ολοκληρωτικών καθεστώτων στο αρχιτεκτονικό οικοδόμημα που οικειοποιήθηκε μοιραία τον ανθρώπινο πόνο. Εκτιμώ πως ο Θόδωρος Τερζόπουλος θα ήταν περήφανος γι' αυτό το αισιόδοξο εργαστηριακό αποτέλεσμα συνόλου.